

Heti üzenet 2019. 02. 18.

BENSŐ EMBERÜNK SZOMJÚSÁGA

Gyökerem a víznek nyitva lesz, és ágamon hál meg a harmat. (Jób 29:19 Károli ford.)

Az én szavaim után nem szóltak többet, s harmatként hullt rájuk beszédem. Hallgattak, és figyeltek reám, elnémultak tanácsomra. Mint az esőre, úgy vártak rám, és szájukat tátották, mint tavaszi záporra. (Jób 29:21-23 Károli ford.)

Az alapoktól építkezni óriási kihívás; következetességet, kitartást követel meg. Sokan azért adják fel a hívő életüket, mert nem foglalkoznak a benső emberükkel, nem törődnek a szellemükkel. Ez olyan igénytelenséget von maga után, melynek nyomán megbicsaklik az egyén egész élete. Pedig szellemünk, vagy, ahogy Jób könyvében szerepel; gyökérzetünk folyamatosan szomjazik, ezért nekünk tudatosan nyitottá kell válnunk arra, hogy szomjúságát, csillapítsuk. A tragédia azzal kezdődik, mikor egy újjászületett ember nem szomjas. Nem elég az, hogy új életre keltünk, nem elég az újjászületés. Benső emberünknek folyamatosan innivalóra van szüksége.

Mit is jelent ez pontosan? A válasz a zsoltárok első könyvében keresendő, ahol a Szent Szellem azt az embert nevezi boldognak, mely az Úr törvényében leli minden gyönyörűségét. Majd arról beszél, hogy az ilyen ember olyanná lesz, mint a folyóvíz mellé plántált fa. A mi gyökérzetünk, (benső emberünk) számára a víz tehát nem egyéb, mint az Úr törvényében való gyönyörködés.

Amikor a törvény szeretetéről ír a Biblia, nem törvénykezést kell rajta érteni, hanem Isten tiszta ismeretét. A zsidó gondolkodás törvény alatt mindig Isten tanát, tanítását érti, ami mindig friss, aktuális. Isten igazságai mindig azokat a friss valóságokat jelentik, amik Róla, és az Ő teremtményeinek, valóságos helyzetéről, lényegéről, állapotáról beszélnek.

Azonban csak akkor leszünk balanszban, vagyis egyensúlyban minden területen, ha nem csak az Úr törvényét, de Isten szeretetét is sóvárogva szomjazzuk. Vagyis a harmatot melyről ugyancsak vezér igénkben kerül említés. **„ágamon hál meg a harmat”**

Mint frissítő harmata fűnek olyan a Király jóindulata (Pld 19:12b EFO)

Oly kevés harmatos kereszténnyel találkoztam életem során, hogy egyetlen kezemen össze tudom számolni kik voltak azok, akiknek a kommunikációján Isten kedves jelenléte, mint harmat jelent meg. Az Úr tanában való gyönyörködés következményeképpen Jób életén, és beszédén megjelent a harmat, vagyis az Úr irgalmának friss jelenléte. Az ilyen „harmatos” keresztények képesek egyedül Isten szívéből beszélni, kommunikálni.

Bár azt szoktuk mondani, hogy Isten szeretete feltétel nélküli, mégis határozott véleményem, hogy az Ő irgalmát nem szabad automatikusnak, magától értetődőnek tekintenünk! Még akkor se magától értetődő, ha tudjuk, minden reggel, mint friss harmat hull a földre. Elvesztünk, ha nem újul meg rajtunk, Isten friss irgalma minden reggel, és ezen még az a tény sem változtat, hogy valamikor újjászülettünk.

Az Úr kegyelmessége az, hogy még nincsen végünk; mivel nem fogyatkozik el az ő irgalmassága! Minden reggel meg-megújul; nagy a te hűséged! (Jere Sir 3:22-23 Károli ford.)

Most hadd térjek ki egy teljesen más, ám annál aktuálisabb témára. Az, hogy miért nincs ma harmat az Eklézián egy rendkívül komplex történet, (ahogy mondani szokták minden mindennel összefügg) én mégis egy olyan jelenségről írnék, ami mindenki szemei előtt szerintem nyilvánvaló.

Gondolok itt arra, hogy az Egyháznak nem csak a füle viszket a mind újabb újdonságokra, de sajnálatos módon önmaga is feltűnési viszketegségben szenved.

Ami most zajlik a közösségi oldalakon „kereszténység” címszó alatt közel sem nevezhető kereszténységnek. Szövegekörnyezetükből kiragadott idézetek nem az evangélium hirdetése, sőt inkább nevelés tárgyát képezik a világ szemében. A világ felszínességet, felületességet és hiteltelenséget lát a részünkről, és nem vesz komolyan minket. Ezért nem tartom helyesnek, hogy sokan közösségi oldalakon élék ki szellemi-lelki életüket, nem tartom helyénvalónak, képek, és arculatok mutatását (mutogatását) a külvilág felé.

Rengeteg torz, ostoba, felszínes jelenséggel találkoztam, melyek teljességgel nélkülözik az Isten ismeretét. Glitteres, flitteres képek, kiragadott igehelyek megosztása nem kereszténység, sem pedig az előre kreált imádságok. (Komolyan, mintha a katolicizmus jönne velem szembe.) Azt meg végképp nem tartom normálisnak, hogy a hívőknek nincs egy értelmes megnyilvánulásuk. (Az odabiggyesztett ámenek nem számítanak annak.)

Ma azért nincs harmat a hívőkön, mert értelem, és meggondolás nélkül kifelé élnek, és nem befelé! Gyökerem a víznek nyitva lesz! Gyönyörködöm Isten arcában, Isten szavában, Isten törvényében! Ebben van az elrejtett keresztény élet lényege! Mikor valaki elrejtőzik, hogy kettesben lehessen Urával, és nincs benne a kényszer, hogy bármit az avatatlan külvilág orrára kössön! Nem értjük az elrejtett élet értékét, ennél fogva pedig megbecsülni sem tudjuk azt! Az hogy benső emberünk a víznek nyitva van, azt jelenti, hogy a szellemünk szomját oltja az élő Istenből!

Kiveszett a szomjúság, de a legtöbben azzal sincsenek tisztában, hogy újjászületett szellemüket folyamatosan itatni, táplálni kell! Hol a szomjúság, hol az Istenkeresés, és hol a harmat ma az Eklézián? Hány család, házaspár teszi azt rendszeressé, hogy otthonaikban közösen imádkoznak, és betelnek Szent Szellemmel? Vegyetek Szent Szellemet! A kinyilatkoztatás, a leleplezés Szellemét, Aki elvezet minden igazságra, bevezet minket Isten szeretetébe, ami ugyancsak igazság, hiszen a szeretet az Úr lényének közepe.

Tudjátok, azért van ez a sok frusztrált, boldogtalan hívő, mert nem éheznek, nem szomjazzák Isten igazságát! Mert a szellemi gyökereik nem nyitottak az éltető víz, Isten igazságai felé. Hogyan olvashatjuk?

Boldogok, akik mindennél jobban vágnak az igazságra, mert Isten teljesen megelégti őket. (Mt 5:6 EFO)

Isten egy olyan népet képzelt el, mely nem csak jóindulatától függ, hanem a véleményétől is. Most ott tartunk, hogy a harmatot akarjuk, hiszen, az alanyi jogon jár nekünk, de Isten véleménye, jelenléte már karcol! Az Eklézia individualista, független, és önállóskodó. Az Isten ítéletei az Ő házán kezdődnek? Méltán.

Ennél a pontnál azonban legyen világos: az Ő ítéletei is kegyelemből fakadnak, tehát, nem agyonverést jelent, hanem hogy rekonstrukción, transzformáción menjen át benső emberünk. Ma, nem harmatos az Eklézsia, nem száll rá harmat. Tulajdonképpen, nem egyéb történik, mint hogy végig asszisztálja tetteinek jogos, törvényszerű következményeit. Mert amit vet az ember, azt aratja is, és nincs személyválogatás.

Amikor mélypontra kerül egy ember, tudnia kell, hogy Isten nem mondott le róla, mert eltökélt terve hogy végcélba viszi Krisztus menyasszonyát, Történjék bármi, Fia színe elé fogja állítani. Ez pedig szeplőtelen, alázatos, és harmatos menyasszony lesz, akinek egész lényén, beszédén ott nyugszik Isten jóindulata, irgalma.

Ez a menyasszony már nem pulpitust akar meg nyilvánosságot (nem magamutogató), hanem az alázatot sóvárogja. Az elrejtettség jelenti legnagyobb kincsét. De amikor kilép, akkor imádkozik, akkor közbenjár, akkor lehajol, és a legkisebbek felé szolgál. De amikor kilép akkor érezhető, hogy harmatos: hiszen Isten friss jelenlétéből lépett elő. Mély kapcsolatot ápol a Szent Szellemmel, így a Szellem gyümölcse is jelen van az életében.

Egyébiránt tegyetek szert még több hatalomra az Úr által, és az Ő hatalmi ereje által (Efezus 6:10 Csia ford.)

...adja meg nektek (Isten), hogy dicső gazdagságának mértékében benső emberetek úgy elhatalmasodjék (legyen erős, hatalmas, és stabil) hogy ti az Isten Szellemén át uralomra jussatok. Hogy a Felkent a hiten át szívetekben lakozhasson, és ti szeretetben úgy meggyökerezetek és megalapozódjatok, hogy az összes szentekkel együtt erőt nyerjete annak felfogására, hogy a szeretetben mennyi a szélesség, a hosszúság, a magasság, és mélység. és megismerhessétek a Felkentnek ismeret felülmúló szeretetét is, hogy így az Istennek egész teljességéig betelhessetek. (Efezus 3:16-19 Csia ford.)

Stabil, egészséges gyökérzet, vagyis az emberi szellem benső egyszerűen nem képes isteni szeretet nélkül létezni, életben maradni. Ezt a felfoghatatlan szeretetet pedig nem más leplezi le nekünk, mint a Szent Szellem személye. Az Ő segítségével kell eljutnunk Isten teljességéhez, és innunk belőle!

Szellemem a víznek nyitva lesz! Hogyan nyílhatok meg, hogyan lehet nyílt a benső emberem Isten felé?

Úgy vélem, mindennek alfája, s omegája, hogy megváltoztatjuk prioritásainkat, és elkezdjük fokozatosan megismerni, elfogadni Isten véleményét önmagunk helyzetével, állapotával kapcsolatban. Mind e közben folyamatosan hívjuk Szent Szellemet, aki ebben a folyamatban nem csak helyreállítani akar, de meg is gyógyítani.

Ő megsebez, de be is kötöz, összezúz, de kezei meg is gyógyítanak. (Jób 5:18 Károli ford.)

Ám ez a téma egy következő heti üzenet folytatása lesz...

TERGULICZA ESZTER